

- 3) zwiększać efektywność i skuteczność kontroli przez wnikliwe, szybkie i bezstronne działanie oraz stałe doskonalenie metod pracy,
- 4) stale podnosić swoje kwalifikacje zawodowe i pogłębiać swą wiedzę polityczno-społeczną,
- 5) zachowywać się z godnością w służbie i poza służbą.

§ 9. Pracownik mianowany w szczególnie uzasadnionych przypadkach jest obowiązany wykonywać na polecenie przełożonego również czynności służbowe nie związane z zajmowanym stanowiskiem.

§ 10. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub innymi ważnymi przyczynami pracownik mianowany może być za jego zgodą skierowany do pracy nie związanej z wykonywaniem lub nadzorowaniem czynności kontrolnych, zachowując wszystkie uprawnienia pracownika mianowanego.

§ 11. 1. Pracownik mianowany jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powziął

wiadomość bezpośrednio lub pośrednio w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby, jak i po zwolnieniu ze służby.

3. Od obowiązku zachowania tajemnicy w określonych przypadkach może zwolnić Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniony przez niego przełożony.

§ 12. Z dniem wejścia w życie uchwały pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne, stają się pracownikami mianowanymi.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się przepisy Kodeksu pracy, przepisy w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych oraz przepisy wydane na ich podstawie.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

5

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie trybu powoływania i sposobu działania komisji dyscyplinarnych w Najwyższej Izbie Kontroli.

Na podstawie art. 19 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, z którymi stosunek pracy nawiązuje się na podstawie mianowania, ponoszą za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska odpowiedzialność porządkową albo dyscyplinarną.

2. Karę porządkową stosuje się wobec pracownika mianowanego za takie naruszenie obowiązków służbowych, które nie uzasadnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. 1. Sprawy dyscyplinarne przeciwko pracownikom mianowanym Najwyższej Izby Kontroli rozpoznaje w pierwszej instancji Komisja Dyscyplinarna w Najwyższej Izbie Kontroli.

2. Odwołania od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, która sprawuje również nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym.

3. Komisje wymienione w ust. 1 i 2 działają przy Prezesie Najwyższej Izby Kontroli.

§ 3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli powołuje Komisję Dyscyplinarną i Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną na okres pięciu lat.

§ 4. Zasady działania Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej oraz tryb postępowania w sprawach należących do właściwości tych komisji określa regulamin stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 17 grudnia 1980 r. (poz. 5).

REGULAMIN POSTĘPOWANIA KOMISJI DYSCYPLINARNYCH NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

§ 1. 1. Przepisy niniejszego regulaminu stosuje się w sprawach dyscyplinarnych wobec pracowników Najwyższej Izby Kontroli, z którymi stosunek pracy nawiązano na podstawie mianowania, zwanych dalej „pracownikami”.

2. W zakresie nie unormowanym przepisami regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, jeżeli nie są one sprzeczne z istotą postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. Komisje dyscyplinarne orzekają w stosunku do pracowników następujące kary dyscyplinarne:

- 1) nagane,
- 2) nagane z ostrzeżeniem,
- 3) obniżenie uposażenia zasadniczego o jedną grupę,
- 4) dyscyplinarne zwolnienie z pracy.

§ 3. 1. W rozumieniu niniejszego regulaminu przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do pracowników jest Prezes lub właściwy wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli.

2. Przełożony dyscyplinarny wyznacza do każdej sprawy rzeczownika dyscyplinarnego.

§ 4. 1. Komisje składają się z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i siedmiu członków.

2. Przewodniczącego oraz jednego z zastępców przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej powołuje się spośród pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli, posiadających wykształcenie prawnicze.

§ 5. 1. Komisje dyscyplinarne orzekają na rozprawie w zespołach składających się z przewodniczącego komisji lub jego zastępcy oraz dwóch członków komisji.

2. Skład zespołu orzekającego ustala przewodniczący komisji.

3. Z posiedzenia komisji dyscyplinarnej sporządza się protokół. Protokółanta wyznacza dyrektor Departamentu Prezydzialnego Najwyższej Izby Kontroli.

§ 6. Postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi toczy się przy drzwiach zamkniętych. Przewodniczący składu orzekającego może zezwolić na obecność podczas rozprawy osób nie biorących udziału w postępowaniu.

§ 7. 1. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga samodzielnie nasuwające się zagadnienia i orzeka na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów w sprawie.

2. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawisli.

§ 8. 1. Przełożony dyscyplinarny, powziawszy wiadomość o przewinieniu dyscyplinarnym popełnionym przez pracownika Najwyższej Izby Kontroli, wyznacza rzecznika dyscyplinarnego i zleca mu wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz przeprowadzenie wyjaśnień mających na celu ustalenie okoliczności sprawy.

2. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje się spośród pracowników posiadających wykształcenie prawnicze.

§ 9. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnionym przewinieniu ani po upływie dwóch lat od popełnienia przewinienia.

2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie karne.

§ 10. 1. Odpis postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego doręcza się obwinionemu oraz przedstawia przełożonemu dyscyplinarnemu.

2. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny zaznaja obwinionego z postawionymi mu zarzutami i treścią zebranych dowodów oraz przyjmuje od niego wyjaśnienia i wnioski.

3. W zależności od wyników postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny kieruje sprawę do Komisji Dyscyplinarnej z wnioskiem o ukaranie lub wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, stosując odpowiednio przepis ust. 1.

4. W toku postępowania przed komisjami dyscyplinarnymi rzecznik dyscyplinarny oskarża oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

§ 11. Wnioski o ukaranie, postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego oraz środki odwoławcze wnoszone przez rzecznika dyscyplinarnego wymagają zatwierdzenia przez przełożonego dyscyplinarnego.

§ 12. Rzecznik dyscyplinarny może w toku postępowania wyjaśniającego wystąpić do przełożonego dyscypli-

narneho z wnioskiem o zawieszenie obwinionego w czynnościach służbowych. Z wnioskiem takim może wystąpić również komisja dyscyplinarna.

§ 13. 1. Zawieszenie w czynnościach służbowych kończy się z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej, a w toku postępowania wyjaśniającego — z chwilą zatwierdzenia przez przełożonego dyscyplinarnego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

2. Zawieszenie pracownika w czynnościach służbowych nie może trwać jednak dłużej niż dwa miesiące.

§ 14. Obwiniony może w postępowaniu dyscyplinarnym przybrać sobie obrońcę spośród pracowników Najwyższej Izby Kontroli. Na prośbę obwinionego przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza mu obrońcę z urzędu.

§ 15. 1. Przewodniczący składu orzekającego wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego oraz wzywa na rozprawę obwinionego i obrońcę, a w miarę potrzeby również świadków i biegłych.

2. Obwiniony oraz jego obrońca mają prawo po doręczeniu wezwania zapoznać się z aktami sprawy oraz zgłosić w terminie siedmiu dni od daty doręczenia wezwania wniosek o wezwanie na rozprawę świadków lub biegłych albo o dopuszczenie innych dowodów. Wniosek ten podlega rozpoznaniu przez przewodniczącego zespołu orzekającego. W razie nieuwzględnienia wniosku obwiniony może go ponowić na rozprawie.

3. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy. Udział rzecznika dyscyplinarnego na rozprawie jest obowiązkowy.

§ 16. 1. Uznając obwinionego winnym Komisja Dyscyplinarna wymierza mu karę dyscyplinarną, biorąc pod uwagę charakter przewinienia i okoliczności jego popełnienia oraz dotychczasowe zachowanie się obwinionego.

2. W razie jednoczesnego orzeczenia kar dyscyplinarnych za kilka przewinień wymierza się jako karę łączną najsurowszą z kar wymierzonych w § 2.

3. W przypadkach mniejszej wagi Komisja Dyscyplinarna może zamiast wymierzenia kary dyscyplinarnej wystąpić do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli z wnioskiem o udzielenie obwinionemu upomnienia.

§ 17. 1. Uzasadnienie orzeczenia powinno być sporządzone na piśmie najpóźniej w terminie 7 dni od ogłoszenia orzeczenia i podpisane przez członków składu orzekającego.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu.

§ 18. 1. Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej służy obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu odwołanie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

2. Odwołanie składa się do przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

3. Przewodniczący może pozostawić odwołanie bez rozpoznania, jeśli nie zostało złożone w przepisany terminie lub jest z innych przyczyn niedopuszczalne.

4. Przewodniczący może przywrócić termin do wniesienia odwołania, gdy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych.

5. Na decyzję przewodniczącego o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania służy zażalenie od Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 19. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, rozpoznając odwołanie od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej, może:

- a) utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie;
- b) uchylić zaskarżone orzeczenie i zwrócić sprawę Komisji Dyscyplinarnej do ponownego rozpoznania w innym składzie,
- c) zmienić zaskarżone orzeczenie,
- d) umorzyć postępowanie, jeżeli zachodzi okoliczność wyłączająca odpowiedzialność dyscyplinarną,
- e) uchylić zaskarżone orzeczenie jako nieważne, jeżeli zostało ono wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa.

2. Rozpoznając odwołanie rzecznika dyscyplinarnego, Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może zastrzyć wymierzoną karę, a także ukarać obwinionego, który został uniewinniony przez Komisję Dyscyplinarną.

3. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może odroczyć ogłoszenie sentencji orzeczenia na trzy dni w razie uznania sprawy za zawiłą.

4. Orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej stają się prawomocne z dniem wydania.

§ 20. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej przedstawia jego odpis wraz z uzasadnieniem przełożonemu dyscyplinarnemu, który wydaje zarządzenia związane z wykonaniem prawomocnego orzeczenia.

§ 21. 1. Ukarani, któremu wymierzono karę nagany z ostrzeżeniem lub obniżenia uposażenia zasadniczego o jedną grupę, nie może awansować lub być zaszerogowany do wyższego uposażenia przed uzyskaniem zatarcia ukarania.

2. Kary obniżenia uposażenia zasadniczego o jedną grupę nie wymierza się, jeżeli obwiniony pobiera uposażenie według najniższej grupy przywiązanej do zajmowanego stanowiska.

§ 22. 1. Kary dyscyplinarne nagany i nagany z ostrzeżeniem ulegają zatarciu po upływie 2 lat, kara dyscyplinarna obniżenia uposażenia zasadniczego o jedną grupę — po upływie 3 lat, a kara dyscyplinarnego zwolnienia z pracy — po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

2. Zatarcie ukarania zarządza przełożony dyscyplinarny na wniosek ukaranego, jeżeli w okresach wymienionych w ust. 1 nie był on karany dyscyplinarnie, a gdy

chodzi o byłego pracownika Najwyższej Izby Kontroli — jeżeli wiarygodnie wykaże, że w tych okresach zachowywał się nienagannie.

3. Po zarządzeniu zatarcia ukaranie uważa się za niebyłe. Zatarcie pociąga za sobą usunięcie wpisu o ukaraniu z wszystkich akt, w których wpis umieszczono.

§ 23. Odpis prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem dołącza się do akt osobowych obwinionego.

§ 24. Jeżeli przeciwko obwinionemu wszczęto postępowanie karne o ten sam czyn, który jest przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to można zawiesić do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

§ 25. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może w trybie nadzoru wnieść odwołanie od każdego prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej; odwołanie na niekorzyść obwinionego można wnieść tylko w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Odwołanie wniesione w trybie nadzoru rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie 5 członków, z wyłączeniem członków komisji, którzy brali udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

§ 26. 1. Obwiniony lub jego obrońca oraz rzecznik dyscyplinarny mogą złożyć wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli po wydaniu prawomocnego orzeczenia wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody nie znane przedtem komisji dyscyplinarnej, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

2. Wniosek o wznowienie postępowania można złożyć w terminie trzydziestu dni od daty ujawnienia nowych faktów lub dowodów, jednakże nie później niż w ciągu trzech lat od wydania orzeczenia.

3. O wznowieniu postępowania dyscyplinarnego postanawia Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w zespole orzekającym na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron.

4. Na decyzję Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej w przedmiocie wznowienia postępowania nie przysługuje zażalenie.

§ 27. Czynności członków komisji dyscyplinarnych, rzeczników dyscyplinarnych, obrońców oraz protokolantów są czynnościami służbowymi.

§ 28. Jeżeli postępowanie toczyło się poza zwykłym miejscem służbowym obwinionego, który został uniewinniony, przysługuje mu należność jak przy podróżach służbowych.

§ 29. Koszty postępowania dyscyplinarnego pokrywa się ze środków finansowych Najwyższej Izby Kontroli.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-079 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Fanka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.